

hanem a szakácsnőtől, akinek sem nevét, sem lakását, sem egyéb körülményeit nem ismeri s akin nem tudna amugysem behajtani semmit. Az árus még azzal sem védekezhetnék ez ellen, ha írásbeli meghatalmazást vagy a szakácsnői minőség igazolását kérné, mert ez nem zárja ki, hogy a gazda megtiltsa az itt vagy ott vásárlást s hogy a tilalom az illető áruval szemben hatályos legyen. A magánjogi szabályok a jóhiszemű forgalom érdekét ezen az egy ponton — t. i. a meghatalmazás hiánya következményeinek a jóhiszemű harmadik ügyletkötő félre hártásával — hiányosan védik meg. Az eladói részen a házagot kitöltik a K. T. 47., 48. §-ai. A vevői részen ilyen korrekтивumok még nem alakultak ki.

M.

Ügyvédség.

A perköltség valorizálása. A régi köznapi mondás: szabó tépett ruhában, suszter lyukas cipőben jár. Az ügyvédség nem tudta kiküzdeni a perköltség felsőbb fokán való valorizálását. Az az igazságügyminiszteri rendelet, amely azt célozta, hogy az ügyvédi költség a legutolsó tárgyaláson való értékhez igazodjék, még csak javaslattá sem vált, nem hogy törvényvé. És ugyanigy sikertelen maradt egyik-másik alsóbíróságnak az a kezdeményezése, mely a megítelt perköltséget az ítélethezatal napja szerinti értékben rendelte fizetendőnek. Ez a gyakorlat nem tudott általánossá válni és most két olyan esetben, amikor az alsóbíróság a marasztaló határozat után beálló értékromlás ellenében a napiérték szerint történő marasztalással védte meg a perköltséget az értékcsökkenéssel szemben, a Kuria két tanácsa kimondotta, hogy a megítelt költség — valorizálatlanul fizetendő. (P. VI. 5930/924. és P. II. 1469/925.) Mindkét kuriai határozat a felülvizsgálatot elutasította és csak a perköltség valorizált megítélését változtatta meg. Alig érthető, hogy míg éppen ez a két tanács a költségperben valorizáló álláspontra helyezkedik, ugyanakkor az érdemi perekben kizárja a költség valorizálását.

Még keserűbbé teszi a dolgot, ha a Kuria egy olyan perben, ahol a felperes azért a szolgálatért követelte a kikötött díjazást, hogy szerez a félnek egy olyan ügyvédet, aki örökösödési perét előleg nélkül elvállalja, a Kuria ezt a lényegileg cupringer munkát, ha leszállított összeggel is, de valorizáló ítélettel jutalmazta.

B. S.

Ügyvédi költség telekkönyvi perenkívüli ügyben. A törvényszék másodfokon hozott végzésével a felfolyamodó felet felfolyamodásával elutasította és őt az ellenfél részére költségfizetésben marasztalta.

A Kuria P. V. 6323/925. sz. határozatával a felfolyamodást elutasította, de a költségfizetésre marasztaló rendelkezést hatályon kívül helyezte, „mert a telekkönyvi rendtartás nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek alapján telekkönyvi perenkívüli kérvényi ügyekben az ellen-

érdekű felek egymás javára költségben volnának marasztalhatók“ és ez okból a másodbíróági költségrendelkezésnek „semmi törvényes alapja nincs.“ Néhai Eötvös Károly mondása jut eszünkbe: elég baj, hogy nincs ilyen rendelkezés. A sok perjogi novellában ezt az anomáliát már rég meg kellett volna szüntetni annál inkább, mert a gyakorlat amugy sem egységes.

Az ügyvédi rendtartás 52. §-ához. Felperes ügyvéd megbízása arra irányult, hogy fele részére az őt illető öröklakásra létrejött bérleti viszonyt szüntesse meg és ezzel a félnek a rendelkezési jogát az öröklakásra szerezzze meg. Az ügyvédi díjlevélben az volt kikötve, hogy az öröklakás eladása esetére az ügyvédet illeti a vételár egy harmadrésze.

A Kuria nem tekintette ezt a megállapodást az ügy „magához váltásának“, ilyenről a Kuria ítélete szerint (P. VI. 7059/914.) csak akkor lehetne szó, ha az ügyvéd „a lakással való további rendelkezés jogát, vagy ehhez hasonló más jogosultságot kötött volna ki magának.“ Az összegszerű jutalom tehát még ha az százalékosan is van kifejezve, nem jelenti az ügy magához váltását és a rendtartás csupán a fél rendelkezési jogának elvonását tilalmazza és kimutatni akarja, hogy a fél maradjon a per ura. E tekintetben az ügyvédi rendtartás nem megy el oly szigorú álláspontig, mint az Optk. §-a. B. S.

Az ügyvédi rendtartás 54. §-ához. A mai gyakorlat szerint az ügyfél javára szóló költség megállapítások írásbafoglalás nélkül is érvényesek és mennyiben a gyakorlatat megszorítja az ügyvédi rendtartás 54. §-át, amely az írásba nem foglalt előzetes megállapodást érvénytelennek mondja. Most a Kuria az ügyfélnek a szóbeli megállapodásra történt hivatkozásával szemben kimondotta, hogy a vitatott szóbeli megállapodás érvénytelen, mert a megállapodás megkötése idejében teljesen bizonytalan volt az ügyvéd által teljesítendő munkamennyiség és így a megállapodás egyaránt lehetett előnyös úgy a félre, mint az ügyvédre és ez a megállapodás nem tekinthető úgy, mint ha az ügyvéd kizárólagos lemondó nyilatkozat akart volna tenni az ügyfél javára. Ez alapon a megállapodást az az írásbeliség hiánya okából érvénytelennek mondotta ki és a költségeket a benyújtott költségjegyzék alapján állapította meg. Ugyanezen határozatban a Kuria a következő igen örvendetes kijelentéseket tette: „A korona értékcsökkenésére tekintettel, kétségtelen az is, hogy a keresetindítás idején eszközölt felszámítás a bíróság ítéletének meghozatalakor már mérvadó nem lehet. Az ügyvédi díj megállapításánál tehát a korona áresése is számításba veendő és felperes díjkövetelése a csökkent értékű koronára tekintettel értékelendő.“ (P. VI. 4864/924.)

Az Ügyvédek Reformszövetsége az ügyvédi sérelmek összegyűjtése és megbeszélése végett népes tagértekezletet tartott. Januárban pedig ankétot tart az ügyvédi gazdasági és etikai kérdéseknek minden oldalról és szempontból való megvitatása céljából.

Beadványok alakja s a bírósági ügyvitel könnyítése. Hogy a bírósági ügyvitel elősegítése s gyorsítása utóvégre nem kizárólag az ügyvédi kar érdeke, ezt a bírói irodák vezetői közül is sokan belátják. Másfelől az adminisztráció gyorsítása érdekében, közös megegyezés alapján, az ügyvédek már eddig is, — ha csak szűk körben, — de törekedtek arra, hogy megtegyék a magukét s a jövőben is készséggel, sőt örömmel kell fogadniok minden indítványt, mely ezt a célt szolgálja. Módunkban áll, a központi járásbíróóság egyes irodái részéről kötelezettség nélküli magánbeszélések folyamán vett, információkat közre adnunk, melyek hasznos utmutatásokat tartalmaznak az eljárás könnyítése érdekében, s amelyek természetüknél fogva, bizonyára érvényesek hasonló ügyvitellel bíró valamennyi bíróságunk irodáira nézve is.

Az első utmutatás szerint mindenekelőtt a keresetek és a fontosabb kérvények, bármilyen rövid is legyen tartalmuk, *első példányukban feltét-*